

ถูกช่างลุยที่กุยซาน

อาทิตย์ ติ่มนวล
สำนักพิมพ์ภาคประชาสังคม ส.ส.ท.

เมื่อ คราวก่อนเราเดินออกมาหาอะไรกินกันแถวๆ ที่พักซึ่งมีสวนสาธารณะกุยซานอยู่ (龟山公园 กุยซานกงหย่วน) แต่ทำไปทำมากลายเป็นว่าบริเวณนี้เขาเรียกว่าเป็นย่านเมืองโบราณ ตูเค่จง (独克宗古城 ตูเค่จงกู่เจิง) (ภาษาอังกฤษเขียนว่า Dukezong นี่ก็อ่าน ตึกจง ตลอดทวีป...) แหม อะไรดวงมันจะสมพงษ์กับเมืองเก่าเมืองโบราณขนาดนี้ ย้ายไปที่ไหนก็ต้องเจอตลอด แต่ต้องบอกเลยว่าเมืองโบราณสี่เหลี่ยมทำมาทรฐานไว้สูงมาก ประทับใจมากที่นี้จะแพ้ไม่ได้ เราแวะร้านอาหารร้านหนึ่งอย่างเสียไม่ได้ เพราะอย่างไรก็ไม่รู้ว่ามีร้านไหนจะดีจะโอเค ร้านนี้เป็นร้านที่ตกแต่งดีมากแล้วในแถบนั้น เจียบสังกัด ยังไม่มีคนมากินเลย ทางเราประเดิมสั่งอาหารชุดใหญ่มาสั่งเวรความหิว หน้าตาออกมาเป็นเหมือนผัดพริกสดเนื้อจามรีจานใหญ่มาก มากจนตกใจ เนื้อจามรีพริกหยวก มีเท่าไรใส่มาไม่ยั้ง สาแก่ใจนัก ก่อนกินคุณลุงเจ้าของร้านก็มาถามว่ากินเผ็ดไหม แนนอนว่าต้อง 特辣 (เท่ลล่า) ไม่กลัวหรอก เหนอะๆ

ที่มงานคุณภาพของเราเดินเรื่อยไปตามถนนคดเคี้ยว ผ่านร้านรวงที่ดูโบราณจริงจังมากมาย ชายของขวัญของฝากหน้าตา

คล้ายๆ กันไปหมด สงสัยว่าเรามากันเข้าไปหน่อย ที่นี่ก็เลยยังไม่ค่อยออกลายคึกคักเท่าที่ควร สิ่งหนึ่งที่เห็นแต่ละร้านมักนำมาวางขายวางโชว์ไว้หน้าร้านเห็นจะเป็นเชือกสีๆ ถักเป็นพวง สีสันสะดุดตา นึกไปนึกมาตอนนั้นเรายังไม่ค่อยมีของฝากที่ไม่ใช่ของกินกลับบ้านเลย ก็เลยถือจังหวะนี้ซื้อไอ้พวงเชือกสีๆ นึกกลับไปฝากคนที่บ้านสักหน่อย พอซื้อปุ๊บ ก็เดินไปเจอร้านอื่นที่พวงใหญ่ยิ่งกว่า (บางพวงคือใหญ่โคตร) ถูกยิ่งกว่า ถึงกับไปไม่เป็นเลยทีเดียว เดินเล่นสักพักชักสนุก เลยแวะสนทนาซิงซ่ากับเจ้าของร้านขายเครื่องประดับโบราณ เพราะดันไป

สะดุดตา กับ “เส้าปัด” ที่เรามักเห็นในหนังจีนกำลังภายใน แบบของ ลี้มกโช้ว จากเรื่องมังกรหยกนั่นแหละ พวงใหญ่ หนา สีขาวสะอาด อดสงสัยไม่ได้ว่าจริงๆ แล้วมันเอาไว้ทำอะไร เจ้าของร้านคลี่มบางๆ พร้อมกับปัดเส้าไปมาเหมือนในหนังจีนเป๊ะ 1 ที เท่านั้นแหละถึงกับ หลุดข้าออกมาดั่งลั่นเลย เลยถามไปอีกครั้งว่ามันเอาไว้ทำแค่นี้จริงๆ เหรอ แกก็บอกว่า ไซ้...จบกัน จินตนาการวัยเด็กของฉัน

เดินลึกเข้ามาจนถึงบริเวณลานหน้าวัดกุยซาน เป็นลานโล่งๆ ที่คนเดินผ่านไปมาขวักไขว่ แต่ที่เด่นกว่าใครเห็นจะเป็นน้องหมา ทิเบต พันธุ์ Tibetan Mastiff ตัวใหญ่มาก ขนหนามาก แต่ขนนี้นี้คือ ต้องจับไปอาบน้ำใส่ครีมนวดหัวๆ เพราะดูเหนียวเป็นสังกะตังสุดๆ ที่แท้ก็เป็นนายแบบเอาไว้ถ่ายรูปตัวนี่เอง คุณเพื่อนที่มีใจรักก็เลย ขอชะภาพร่วมด้วยซะเลย ความพิศมัยอยู่ตรงที่ตอนเอาไปใส่ไปพิมพ์ คุณลุงที่ทำหน้าที่พิมพ์แคคิดเงิน 2 เท่า นี่ถึงกันใหญ่กว่าทำไมคิดเงิน เกิน ลุงก็รู้ภาษาจีนใส่แบบไม่สนสีสรรแปดใดๆ คุณเพื่อนทาสหมา ก็ไม่ยอม สอนกลับด้วยภาษาไทยเพียวๆ ไม่มีใครยอมใคร เกียงกัน แรงมาก นานมาก จะไม่ยอมจ่ายให้ได้ นี่ก็ยืนเป็นลำมาให้คนเถียงกัน มาจับความได้ตอนช่วงท้ายๆ ที่เริ่มขึ้นเสียงกันหนักขึ้นว่า ที่แรกทาสหมาถ่ายกันอยู่ 2 นาง นั่นนับเป็น 1 ชะ ตอนหลังคุณเพื่อนรักมือ เรียกเราเข้าเฟรมไปด้วย นั่นนับเป็นอีก 1 ชะ...สรุปคือ 2 รูป แต่ที่ นำโมโหคือ ทางเรายื่นข้อเสนอลือเลือกรูปที่มีคนครบแค่รูปเดียว ลุงไม่ยอม ลุงจะให้เอาทั้ง 2 รูป เรื่องจบลงตรงที่ยอมซื้อทั้ง 2 รูปแต่ ค่าตรงๆ ต่อหน้าแถมท้ายไปแบบเผ็ดร้อนแทน ก็ไม่คิดไม่ฝันว่าจะ ต้องมาทะเลาะกันหน้าวัดเนาะ

ถึงเวลาเข้าวัดกันแล้วจริงๆ ทั่ววัดก็ไม่ได้มีอะไรมาก สิ่งที่เป็น แลนด์มาร์คคือ ตรงระเบียบวัดสามารถมองออกไปเห็นวิวหลังคาเมือง ได้ หลังคาเรียงกันแน่นขนัด สีส้มคุมโทนสุดพลัง ดูสวยงามแบบ คลาสสิก นอกจากนั้นก็จะมีกล้องยักษ์สีทองตั้งตระหง่านอยู่ สีทอง แบบไม่ไหวแล้ว ผู้คนก็จะพากันมาหมุนกล้องเพื่ออธิษฐานขอพร แต่ ต้องใช้แรงคนจำนวนหนึ่งเป็นคนเริ่มนะ ไม่งั้นหมุนไม่ไปหนักเกิน... สิ่งที่ตั้งดูความสนใจจากวัดไปเห็นจะเป็นลานวัดที่เราผ่านเข้ามา ตอนนี่แดดร่มลมตก ผู้คนมาจากไหนกันก็ไม่รู้ มีการเปิดเพลงท้องถิ่น

ดังไปทั่วบริเวณ แล้วก็มีการเกิดขึ้น ลักษณะคล้าย flash mob ซอบกล เพราะทุกคนที่เข้ามาเดินรำเป็น วงนี้เต้นได้ทุกคน ทำเดียวกัน อาจจะเป๊ะต่างกันบ้าง แต่ก็มีดาวจรัสแสงหลายดวงเลย (ผู้ชายก็ไม่ เว้นนะ เต้นแรงกว่าผู้หญิงอีก) ยืนดูกันเพลินมาก อากาศก็เย็นลงๆ ทุกที บริเวณวัดก็เริ่มเปิดไฟประดับแล้ว สวยงามแปลกตาต่างจาก กลางวันไปเลย หนาวๆ แบบนี้ถึงเวลาหาอะไรร้อนๆ กินก่อนเข้าที่พัก กันแล้วละ ว่าแล้วทางคณะก็รีบรี่เข้าไปที่ซุ้มขายเนื้อจามรีเสียบไม้ อย่างโดยมิได้นัดหมาย และก็ต้องตะลึงกับแม่ค้าแถวนี้ที่พูดภาษาไทยได้ชะอย่างนั้น คำว่า “อ้ออ้ย” นี่พูดชัดจริงแม่คุณ

ขากลับที่พัก เราพยายามมองหาร้านสะดวกซื้อแบรนด์ดังๆ แต่ก็ไม่เห็นวีแวว มีแต่ 超市 (เซาซู้อ) ซึ่งถ้าแปลตรงตัวมันคือ “ซูเปอร์มาร์เก็ต” แต่สิ่งเห็นคือ “มินิมาร์ท” อะแก...ที่มันงานแห่ซื้อ น้ำดื่ม และมาฆ่าเงินหน้าตาแปลกๆ ไปลองกินกันอย่างสนุกสนาน ถึงห้องแล้วก็อาบน้ำอาบท่าแล้วมาลองกินกัน มามานี้เป็ริยจัดปัด บอกจริงๆ เนื้อจามรีก็โรยพริก (麻辣) มาอย่างชุ่ม เผ็ดร้อนแบบ ซ้อมตกรอก สรุปคือกินกันไม่หมด ไส้ไล้ท์ของบพความนี้มันอยู่ที่ช่วง กลางคืน เราก็ตอดท้องเนาะ เข้าห้องน้ำตามปกติ แต่ปวดแบบท้อง เสียจริงจังมาก พอกลับมาอนก็ได้ยินเสียงที่มันงานผลัดกันเข้า ห้องน้ำอย่างบ้าคลั่ง ส้วมแทบแตก กลายเป็นว่าคืนนั้นทั้งคืนเราไม่ ได้นอน ผลัดกันไปนอนในส้วมกัน จนกลัวว่าเราจะผ่านคืนนี้ไปได้อะไร ฟุ้งนี้เราจะรอดไหม แล้วสรุปว่าอะไรคือฆาตกร... TPA news

Small Tips

เล่ามาหลายตอนเหมือนจะลืมหุดถึง “หมาล่า” (麻辣) ไปเลย เพราะแถบยูนนานนี่ถือเป็นแหล่งกำเนิดของพริกสูตร เด็ดสุดรุ่นนี้ ซึ่งตอนนี้ก็แพร่หลายมาอยู่ประเทศไทยแล้ว ของกิน เผ็ดๆ สมัยนี้ต้องมีรสหมาล่าตลอด หมาล่ามาในหลายรูปแบบ มี ทั้งแบบผง แบบน้ำพริก รสชาติจะเผ็ดร้อนแบบมีความเย็นซ่าอยู่ที่ปลายลิ้น คือไม่ได้เผ็ดอย่างเดียว มันมีความเย็นๆ ซ่าๆ ด้วย ทำให้เวลา กินเข้าไปแรกๆ จะยังไม่ออกฤทธิ์ พอกินเข้าไปเรื่อยๆ ถึงจะเริ่มรู้ว่ากลับตัวไม่ได้แล้ว เผ็ดร้อนไปทั้งลำคอ และกระเพาะ อาหาร และอย่างที่เคยเล่าไปในตอนก่อนหน้าว่าเราสามารถ เลือกระดับความเผ็ดได้ มีทั้ง 小 (เสี่ยว) 中 (จง) 大 (ต้า) เผ็ดน้อย เผ็ดกลาง และเผ็ดมาก ตามลำดับ ถ้าใครต้องการลองของแบบ ทางคณะเราก็ลอง 特 (เทอ) ดู เป็นเผ็ดแบบพิเศษ พิเศษจนส้วมแตกกันไป